

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

7 MEI 1998

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 3 juli
1967 betreffende de schadevergoeding
voor arbeidsongevallen,
voor ongevallen op de weg naar en
van het werk en voor beroepsziekten
in de overheidssector**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dit wetsontwerp wijzigt de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector.

De geformuleerde voorstellen kunnen in twee delen worden ondergebracht :

I. het ene heeft betrekking op verschillende technische wijzigingen ingevolge de ervaring die bij de uitvoering van de wet is opgedaan ;

II. het andere heeft betrekking op nieuwe initiatieven die in verband moeten worden gebracht met de modernisering van de sociale zekerheid.

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

7 MAI 1998

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 3 juillet 1967 sur la
réparation des dommages résultant
des accidents du travail, des accidents
survenus sur le chemin du travail et
des maladies professionnelles dans le
secteur public**

EXPOSE DES MOTIFS

Le présent projet modifie la loi du 3 juillet 1967 relative à la réparation des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public.

Les propositions formulées peuvent être regroupées en deux parties :

I. l'une concerne différentes modifications techniques résultant de l'expérience acquise dans l'exécution de la loi ;

II. l'autre concerne des initiatives nouvelles à mettre en rapport avec la modernisation de la sécurité sociale.

(*) Quatrième session de la 49ème législature

I) TECHNISCHE WIJZIGINGEN

Deze wijzigingen worden hernomen in twee groepen die hierna geanalyseerd worden.

A) Terminologische verbeteringen

Deze verbeteringen willen eenheid brengen in het gebruik der begrippen en verwarring vermijden bij de toepassing van de verschillende wetgevingen.

1°) Dit slaat op de vervanging van de term «invaliditeit» door «arbeidsongeschiktheid» in artikel 13 van het ontwerp.

2°) Hetzelfde geldt voor de term «invalid» die vervangen wordt door de gewone term «slachtoffer» in artikel 9 van het ontwerp.

3°) Om de eenheid van de juridische terminologie in het Nederlands te verzekeren, voorziet artikel 15 van het ontwerp in de vervanging van het woord «getroffene» door «slachtoffer» overal waar dit in de tekst voorkomt.

4°) Tot slot verbetert het ontwerp in zijn artikel 14 een legistische vergissing die in de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen geslopen is. Artikel 45 van deze wet heeft een artikel 20^{quater} in de wet van 3 juli 1967 ingevoegd om het probleem te regelen van een eventuele cumulatie van vergoedingen tussen een arbeidsongeval en een beroepsziekte.

Het probleem is dat de wet van 20 december 1995 houdende fiscale, financiële en diverse bepalingen zelf reeds een artikel 20^{quater} had ingevoegd met een totaal andere inhoud. Na van deze ongerijmdheid kennis te hebben genomen, heeft het Ministerie van Sociale Zaken een erratum in het *Belgisch Staatsblad* laten bekendmaken waarbij dit tweede artikel 20^{quater} wordt omgevormd tot artikel 20^{quinquies}. Na onderzoek is dat niet opportuun gebleken.

De voorgestelde tekst verbetert dus deze vergissing door het tweede artikel 20^{quater}, te verplaatsen door er een artikel 2ter van hoofdstuk I van de wet van 3 juli 1967 van te maken, wat op juridisch vlak correcter is.

B) Wijzigingen als gevolg van vroegere juridische initiatieven of van de vaststelling van slecht functioneren bij de toepassing van de wet

1°) Artikel 1 van de wet van 3 juli 1967 bepaalt het toepassingsgebied ervan en sluit er de militairen en de ermee gelijkgestelden van uit die verder onder de toepassing vallen van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen. Dit doet een probleem rijzen voor de personeelsleden

I) MODIFICATIONS TECHNIQUES

Ces modifications sont reprises dans deux groupes d'articles analysés ci-après.

A) Améliorations terminologiques

Celles-ci visent à assurer une unité dans l'utilisation des concepts et éviter des confusions dans l'application de différentes législations.

1°) Cela concerne le remplacement du terme «invalidité» par ceux d'«incapacité professionnelle» dans l'article 13 du projet.

2°) Il en est de même pour le remplacement du terme «invalid» par le terme usuel de «victime» à l'article 9 du projet.

3°) Pour assurer l'unité de la terminologie juridique néerlandaise, l'article 15 du projet prévoit partout où cela est repris dans le texte, le remplacement du terme «getroffene» par celui de «slachtoffer».

4°) Enfin le projet corrige en son article 14 une erreur légistique qui s'est glissée dans la loi du 29 avril 1996 portant des dispositions sociales. L'article 45 de cette dernière loi a inséré un article 20^{quater} dans la loi du 3 juillet 1967 pour régler le problème d'un éventuel cumul d'indemnités entre un accident de travail et une maladie professionnelle.

Le problème est que la loi du 20 décembre 1995 portant des dispositions fiscales, financières et diverses, avait déjà elle-même introduit un article 20^{quater} qui a un tout autre objet. Prenant connaissance de cette anomalie, le Ministère des Affaires sociales a fait publier un erratum au Moniteur belge transformant ce second article 20^{quater} en article 20^{quinquies}. A l'examen, cela n'a pas paru opportun.

Le texte présenté corrige cette erreur en déplaçant le second article 20^{quater} en un article 2ter du chapitre Ier de la loi du 3 juillet 1967 ce qui est plus correct sur le plan juridique.

B) Modifications résultant d'initiatives juridiques antérieures ou de la constatation de dysfonctionnements dans l'application de la loi

1°) L'article 1er de la loi du 3 juillet 1967 détermine son champ d'application et en exclut les militaires et assimilés qui restent soumis aux lois coordonnées du 5 octobre 1948 sur les pensions de réparation. Cela pose un problème pour les membres du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie qui sont déta-

van het operationeel korps van de rijkswacht die gedetacheerd zijn bij de diensten enquêtes van de Comités P en I die zelf aan de wet van 3 juli 1967 onderworpen zijn door een koninklijk besluit van 14 juli 1995.

Alhoewel het protocol van 16 juni 1994 betreffende de detachering van de leden van het operationeel korps pragmatisch bepaalt dat ze niet onder de toepassing blijven vallen van de bovenvermelde gecoördineerde wetten, is het nodig gebleken deze uitzondering in de wet van 3 juli 1967 in te schrijven : dit is het voorwerp van artikel 3 van het ontwerp.

2°) De wet van 20 december 1995 heeft het voordeel van de wet van 3 juli 1967 uitgebreid tot het wetenschappelijk personeel van de universitaire instellingen. Met het oog op de rechtsgelijkheid, moet dit voordeel tevens uitgebreid worden tot het academisch personeel van diezelfde universiteiten : dit is het voorwerp van artikel 4 van het ontwerp.

3°) Wanneer de wet toepasselijk wordt gemaakt op een rechtspersoon of een instelling die vermeld is in de artikelen 1 of *1bis*, is het geheel van het personeel dat in de instelling is tewerkgesteld, eraan onderworpen, zowel vastbenoemd als contractueel personeel.

Wanneer een ongeval niet erkend wordt, gaat het vastbenoemd personeel automatisch over naar de gewone ziekteregeling die eigen is aan zijn statuut.

Op het contractueel personeel zouden de regeling van het gewaarborgd loon en de RIZIV-vergoedingen toepasselijk zijn ; het gebeurt nochtans geregeld dat omwille van de vertraging in de behandeling van het ongevallendossier, de ambtenaar niet meer binnen de termijn valt om zijn rechten in de RIZIV-regeling te laten gelden. Deze leemte wordt opgevuld door de tekst vastgesteld in artikel 5 van het ontwerp : hij neemt grotendeels een analoge bepaling over die reeds in artikel 63 van de wet van 10 april 1971 voorkomt (arbeidsongevallenregeling in de privé-sector).

4°) Artikel *3bis* van de wet van 3 juli 1967 regelt de toestand van het personeelslid dat slachtoffer van een ongeval is voor de periode van tijdelijke ongeschiktheid, of ze nu gedeeltelijk is dan wel totaal.

Rekening houdend met de moeilijkheden die zich hebben voorgedaan bij de toepassing van deze bepaling (cfr. in dat verband een arrest van het Arbeidshof te Brussel van 6 november 1996), stipt de tekst van artikel 7 van het ontwerp aan dat deze periode loopt tot aan de totale herneming van het werk. De overheden hebben een verbintenis in die zin aangegaan in het protocol nr 75 dat in Comité A is afgesloten.

chés auprès des services d'enquêtes des Comités P et R, qui sont eux-mêmes assujettis à la loi du 3 juillet 1967 par un arrêté royal du 14 juillet 1995.

Bien que le protocole du 16 juin 1994 relatif au détachement des membres du corps opérationnel prévoit de manière pragmatique qu'ils ne restent pas soumis aux lois coordonnées précitées, il est apparu nécessaire d'inscrire cette exception dans la loi du 3 juillet 1967 : c'est l'objet de l'article 3 du projet.

2°) La loi du 20 décembre 1995 a étendu le bénéfice de la loi du 3 juillet 1967 au personnel scientifique des institutions universitaires. Dans un souci d'égalité juridique, ce bénéfice doit être également étendu au personnel académique des mêmes universités : c'est l'objet de l'article 4 du projet.

3°) Lorsque la loi est rendue applicable à une personne morale ou à un établissement énumérés aux articles 1er ou 1^{er bis}, c'est l'ensemble du personnel occupé dans l'institution qui est assujetti, qu'il soit définitif ou contractuel.

Lorsqu'un accident n'est pas reconnu, le personnel définitif passe automatiquement dans le régime de maladie ordinaire propre à son statut.

Le personnel contractuel devrait se voir appliquer le régime du salaire garanti et des indemnités INAMI. Toutefois, il arrive régulièrement qu'en raison du retard dans le traitement du dossier d'accident, l'agent n'est plus dans les délais pour faire valoir ses droits dans le régime INAMI.

Cette lacune est comblée par le texte proposé à l'article 5 du projet : il reprend pour l'essentiel une disposition analogue qui figure déjà à l'article 63 de la loi du 10 avril 1971 (réparation des accidents de travail dans le secteur privé).

4°) L'article *3bis* de la loi du 3 juillet 1967 règle la situation du membre du personnel-victime d'un accident pour sa période d'incapacité temporaire, qu'elle soit partielle ou totale.

Compte tenu de difficultés qui se sont posées dans l'application de cette disposition (cf. à cet égard, un arrêt de la Cour du Travail de Bruxelles du 6 novembre 1996), le texte de l'article 7 du projet précise que cette période s'étend jusqu'à la reprise totale du travail. Un engagement en ce sens a été pris par les autorités dans le protocole n° 75 conclu au sein du Comité A.

5°) De wet van 20 december 1995 heeft in de wet van 3 juli 1967 de verschillen weggewerkt die bestonden tussen de verschillende categorieën van kinderen die een rente kunnen krijgen in geval van dodelijk ongeval.

De vorenvermelde wet van 29 april 1996 heeft dezelfde hervorming doorgevoerd voor de regeling van arbeidsongevallen in de privé-sector.

Zij heeft er een belangrijke precisering bijgevoegd in geval van vaststelling van de gerechtelijke afstamming ten opzichte van de datum van het ongeval. Deze precisering moet eveneens aangebracht worden in de wet van 3 juli 1967 : dit is het voorwerp van artikel 12 van het ontwerp.

II. NIEUWE INITIATIEVEN

1°) Het opschrift van de wet wordt in artikel 2 van het ontwerp lichtjes gewijzigd om te laten blijken dat de Koning in de toekomst preventiemaatregelen zal kunnen treffen, vooral inzake beroepsziekten.

Deze bevoegdheid wordt de Koning toegekend door artikel 8 van het ontwerp.

Voor de onmiddellijke toekomst zal dit de mogelijkheid bieden om gratis bepaalde vaccins voor sommige beroepsziekten ter beschikking van de personeelsleden te stellen. Deze verbintenis komt voor in het voormelde protocol nr 75.

2°) Een ander voorstel inzake beroepsziekten wordt in de artikelen 6 en 7 geformuleerd.

De wet van 20 mei 1997 houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken heeft de wet van 3 juli 1967 gewijzigd teneinde een vergoeding toe te kennen aan de ambtenaar die door een beroepsziekte bedreigd wordt en die tijdelijk zijn ambt beëindigt.

Uit overweging is het belangrijk gebleken om, zoals in de privé-sector, deze vergoeding toe te kennen aan de ambtenaar die door een beroepsziekte is aangetast. Aldus worden de twee technische wijzigingen aangebracht aan de artikelen 6, 2° en 7, 2° van het ontwerp.

3°) In artikel 9 van het ontwerp worden twee belangrijke wijzigingen geformuleerd:

a) wegens de algemene revalorisatie van de weddeschalen die zich in de overheidssector sinds 1991 heeft voorgedaan, krachtens het protocol nr.59/1 dat in het Gemeenschappelijk comité van de overheidsdiensten werd afgesloten, wordt de jaarlijkse bovengrens van de bezoldiging die niet mag overschreden worden, gereëvalueerd met 6,11%, een algemeen herzieningspercentage dat gemeenschappelijk is aan alle ambtenaren van de overheidsdiensten.

5°) La loi du 20 décembre 1995 a éliminé dans la loi du 3 juillet 1967 les distinctions qui y existaient encore entre les différentes catégories d'enfants susceptibles d'obtenir une rente en cas d'accident mortel.

La loi précitée du 29 avril 1996 a opéré la même réforme pour le régime de réparation des accidents du travail dans le secteur privé.

Elle y a ajouté une précision importante en cas d'établissement de la filiation par voie judiciaire et cela par rapport à la date de l'accident. Cette précision doit également être apportée dans la loi du 3 juillet 1967 : tel est l'objet de l'article 12 du projet.

II. INITIATIVES NOUVELLES

1°) L'intitulé de la loi est légèrement modifié par l'article 2 du projet pour faire apparaître que le Roi pourra prendre des mesures de prévention, particulièrement en matière de maladies professionnelles.

Ce pouvoir est conféré au Roi par l'article 8 du projet.

Dans l'immédiat, cela permettra la mise à disposition gratuite aux membres du personnel de vaccins pour prévenir certaines maladies professionnelles. Cet engagement figure également dans le protocole n° 75 précité.

2°) Une autre proposition en matière de maladie professionnelle est formulée aux articles 6 et 7.

La loi du 20 mai 1997 portant diverses mesures en matière de fonction publique a modifié la loi du 3 juillet 1967 en vue de permettre l'octroi d'une indemnité à l'agent qui est menacé d'une maladie professionnelle et qui cesse temporairement ses fonctions.

A la réflexion, il a paru important d'octroyer aussi, comme dans le secteur privé, cette indemnité à l'agent qui est atteint d'une maladie professionnelle. Deux modifications techniques sont ainsi opérées aux articles 6, 2° et 7, 2° du projet.

3°) A l'article 9 du projet, deux modifications importantes sont formulées :

a) en raison de la revalorisation générale des barèmes qui est intervenue dans le secteur public depuis 1991, en vertu du protocole n° 59/1 conclu au sein du Comité commun à l'ensemble des services publics, le plafond annuel de rémunération qui ne peut être dépassé pour la détermination du montant de la rente, est réévalué de 6,11 %, pourcentage de révision générale qui est commun à l'ensemble des agents des services publics.

Het is wel zo dat deze nieuwe bovengrens slechts toepasselijk zal zijn op de renten die toegekend zullen kunnen worden vanaf de datum van bekendmaking van de wet ;

b) voor het ogenblik kan het slachtoffer dat absoluut hulp van een derde nodig heeft, een rente-toevoeging krijgen zonder dat het bedrag meer dan 50 % ervan kan bedragen. Dit systeem maakt het feitelijk niet mogelijk de derde persoon een behoorlijke bezoldiging te geven.

De tekst wordt bijgevolg aangepast door de toekenning van een bijkomende vergoeding mogelijk te maken die gelijk is aan de gewaarborgde bezoldiging die door de bezoldigingsregeling van het slachtoffer verschuldigd is naargelang van de overheidsdienst waar het tewergersteld is. Het was niet mogelijk om, zoals door de Raad van State gevraagd, een bedrag vast te leggen dat op allen van toepassing is zonder de prerogatieven van elk van de betrokken overheden te schenden inzake het vastleggen van de bezoldigingen van het personeel.

4°) Artikel 10 van het ontwerp vult artikel 6 van de wet van 3 juli 1967 aan om op onbetwistbare wijze de toestand te regelen van de ambtenaar in hoofde van wie een blijvende arbeidsongeschiktheid werd erkend en die gedurende een tijdelijke periode na zijn tewerkstelling in zijn nieuwe betrekking, zijn functies helemaal niet meer kan uitoefenen.

Deze schadeloosstelling kan met de rente gecumuleerd worden binnen de perken die bedoeld zijn in § 1 van hetzelfde artikel 6.

Dit brengt de toepassing van een gunstiger wettelijke of reglementaire bepaling niet in het gedrang, zoals het geval is krachtens artikel 32 van het uitvoeringsbesluit van 24 januari 1969.

III. Artikel 16 regelt de inwerkingtredingen van het ontwerp. De wet zal van kracht worden op de datum van zijn bekendmaking. Zij zal terugwerkende kracht hebben op 14 juli 1995 om de juridische regeling te dekken van de rijkswachters die bij de comités P en R gedetacheerd zijn teneinde de rechten van deze ambtenaren te vrijwaren.

Er wordt tenslotte opgemerkt dat rekening werd gehouden met de opmerkingen van de Raad van State, onder voorbehoud van de opmerkingen die uitdrukkelijk worden toegelicht in deze memorie van toelichting.

Il doit être entendu que ce nouveau plafond ne sera applicable qu'aux rentes qui pourront être octroyées à partir de la date de publication de la loi ;

b) actuellement, la victime qui a absolument besoin de l'assistance d'une autre personne, peut obtenir un complément de sa rente sans que ce montant ne puisse dépasser 50 % de celle-ci. Ce système ne permet pas en fait de donner une rémunération décente à la tierce personne.

Le texte est adapté en conséquence en permettant l'octroi d'une indemnité additionnelle égale à la rémunération garantie par le régime pécuniaire de la victime selon le service public où elle est employée. Il n'a pas été possible comme le demandait le Conseil d'Etat, de fixer un montant applicable à tous, sans violer les prérogatives de chacun des pouvoirs concernés quant à la fixation des rémunérations de son personnel.

4°) L'article 10 du projet complète l'article 6 de la loi du 3 juillet 1967 pour régler de manière indiscutable la situation de l'agent qui s'est vu reconnaître une incapacité de travail permanente et qui ne peut plus exercer ses fonctions du tout pendant une période temporaire après sa réaffectation dans son nouvel emploi.

Cette indemnisation peut être cumulée avec la rente dans les limites visées au § 1er du même article 6.

Ceci ne remet pas en cause l'application d'une disposition légale ou réglementaire plus favorable, comme c'est déjà le cas en vertu de l'article 32 de l'arrêté d'exécution du 24 janvier 1969.

III. L'article 16 règle les entrées en vigueur du projet. La loi entre en vigueur le jour de sa publication. Elle sera rétroactive au 14 juillet 1995 pour couvrir le régime juridique des gendarmes détachés auprès des Comités P et R, en vue de préserver les droits de ces agents.

Il est finalement à remarquer qu'il a été tenu compte des remarques du Conseil d'Etat, sous réserve de celles qui sont explicitement abordées dans le présent exposé des motifs.

Dit is, Dames en Heren, het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft U ter goedkeuring voor te leggen.

*De Minister van Volksgezondheid
en Pensioenen,*

M. COLLA.

De Minister van Ambtenarenzaken,

A. FLAHAUT.

Tel est, Mesdames et Messieurs, le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

*Le Ministre de la Sante publique
et des Pensions,*

M. COLLA.

Le Ministre de la Fonction publique,

A. FLAHAUT.

VOORONTWERP VAN WET
onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Artikel 2.-

In het opschrift van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, worden de woorden «de preventie van of» ingevoegd voor de woorden «de schadevergoeding».

Artikel 3

Artikel 1 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 12 juni 1972, 13 juli 1973, 31 juli 1991, 20 mei 1994 en 20 december 1995, wordt aangevuld met het volgende lid :

«De in het lid bepaalde afwijking is niet van toepassing op de personeelsleden van het operationeel korps van de rijkswacht die gedetacheerd zijn bij de diensten enquêtes van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten.»

Artikel 4

Artikel 1*bis*, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 20 december 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

«2° op de leden van het academisch en wetenschappelijk personeel van de universitaire instellingen die opgesomd zijn in artikel 2 van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs, en op de leden van het wetenschappelijk, administratief en technisch personeel van de Universitaire Instelling Antwerpen en van het Universitair Centrum Limburg, bedoeld in artikel 10 van dezelfde wet, waarvan de regeling inzake rustpensioen ten laste van de Schatkist is.»

Artikel 5

Artikel 2*bis* van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 13 juli 1973, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

«Artikel 2*bis*.-

Wanneer de overheid die door de Koning aangewezen is om de aangiften van ongeval te ontvangen, weigert het geval ten laste te nemen van een personeelslid dat niet de hoedanigheid van vastbenoemde ambtenaar heeft, of wan-

AVANT-PROJET DE LOI
soumis à l'avis du Conseil d'Etat

Avant-projet de loi portant modification de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public

Article 1er.-

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Article 2.-

Dans l'intitulé de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, les mots «la prévention ou» sont insérés avant les mots «la réparation».

Article 3

L'article 1er de la même loi, modifié par les lois des 12 juin 1972, 13 juillet 1973, 31 juillet 1991, 20 mai 1994 et 20 décembre 1995, est complété par l'alinéa suivant :

«La dérogation prévue à l'alinéa précédent n'est pas applicable aux membres du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie qui sont détachés auprès des services d'enquêtes des comités permanents de contrôle des services de police et de renseignements.»

Article 4

L'article 1er *bis*, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 20 décembre 1995, est remplacé par la disposition suivante :

«2° aux membres du personnel académique et scientifique des institutions universitaires énumérés à l'article 2 de la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement, ainsi qu'aux membres du personnel scientifique, administratif et technique de la «Universitaire Instelling Antwerpen» et du «Universitaire Centrum Limburg» visés à l'article 10 de la même loi, dont le régime de pension de retraite est à charge du Trésor public».

Article 5

L'article 2*bis* de la même loi, abrogé par la loi du 13 juillet 1973, est rétabli dans la rédaction suivante :

«Article 2*bis*.-

Lorsque l'autorité désignée par le Roi pour recevoir les déclarations d'accident refuse de prendre en charge le cas d'un membre du personnel qui n'a pas la qualité d'agent définitif, ou qu'elle estime qu'il existe un doute quant à

neer hij oordeelt dat er twijfel bestaat inzake de toepassing van de wet op het ongeval van dit personeelslid, verwittigt hij binnen de dertig dagen na ontvangst van de aangifte, het slachtoffer of zijn rechthebbende en de verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer aangesloten of ingeschreven is overeenkomstig de wetgeving op de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Deze kennisgeving, die vergezeld gaat van een afschrift van de aangifte, wordt beschouwd als een aangifte van arbeidsongeschiktheid die binnen de gestelde tijd bij de verzekeringsinstelling is ingediend.

De vergoedingen voor arbeidsongeschiktheid die door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit zijn vastgesteld, zijn door de dienst die niet tijdig de in het eerste lid bedoelde aangifte indient, verschuldigd van het begin van de ongeschiktheid tot en met de dag van de aangifte, aan het personeelslid dat, behalve de vormvereiste van de aangifte, alle voorwaarden vervult om ze te verkrijgen.

De voormelde vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan het slachtoffer uitbetaald door de verzekeringsinstelling van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit en door haar rechtstreeks van de dienst teruggevorderd.»

Artikel 6

In artikel 3 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1973 en 20 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°) in het eerste lid, 1°, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in punt b) wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid»;

- het wordt aangevuld met een punt c), luidend als volgt :
«c) de door de Koning vastgestelde voordelen inzake preventie » ;

2°) in het eerste lid, 4°, wordt het woord «bedreigd» vervangen door de woorden «bedreigd of aangetast».

Artikel 7

In artikel 3bis van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 13 juli 1973 en gewijzigd bij de wet van 20 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°) in het eerste lid, worden de woorden «gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid» vervangen door de woorden «gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid tot de datum van volledige hervatting van het werk » ;

2°) in het tweede lid wordt het woord «bedreigd» vervangen door de woorden «bedreigd of aangetast»

Artikel 8

In het opschrift van deel A van afdeling II wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid».

l'application de la loi à l'accident à ce membre du personnel, elle prévient dans les trente jours de la réception de la déclaration la victime ou son ayant droit et l'organisme assureur auquel la victime est affiliée ou auprès duquel elle est inscrite conformément à la législation sur l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

Cette notification, accompagnée d'une copie de la déclaration d'accident, est considérée comme une déclaration d'incapacité introduite en temps utile auprès de l'organisme assureur.

Les indemnités d'incapacité de travail prévues par l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité sont dues par le service qui omet de faire, en temps utile, la déclaration prévue à l'alinéa 1er, du début de l'incapacité jusqu'au jour de la déclaration inclus, au membre du personnel qui, hormis la formalité de déclaration, remplit les conditions pour les obtenir.

Les indemnités d'incapacité de travail précitées sont payées à la victime par l'organisme assureur de l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité et récupérées directement par lui auprès du service.»

Article 6

Dans l'article 3 de la même loi, modifié par les lois du 13 juillet 1973 et 20 mai 1997, sont apportées les modifications suivantes :

1°) dans l'alinéa 1er, 1°, sont apportées les modifications suivantes :

- dans le point b) le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail» ;

- il est complété d'un point c) rédigé comme suit :
«c) aux avantages fixés par le Roi, en matière de prévention » ;

2°) dans l'alinéa 1er, 4°, le mot «menacé» est remplacé par les mots «menacé ou atteint».

Article 7

Dans l'article 3bis de la même loi, inséré par la loi du 13 juillet 1973 et modifié par la loi du 20 mai 1997, sont apportées les modifications suivantes :

1°) dans l'alinéa 1er les mots «bénéficient pendant la période d'incapacité temporaire» sont remplacés par les mots «bénéficient pendant la période d'incapacité temporaire jusqu'à la date de reprise complète du travail » ;

2°) dans l'alinéa 2, le mot «menacés» est remplacé par les mots «menacés ou atteints».

Article 8

Dans l'intitulé de la partie A de la section II, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Artikel 9

In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 augustus 1971, de koninklijke besluiten nr 280 van 30 maart 1984 en 419 van 16 juli 1986 en bij de wet van 31 juli 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°) § 1 wordt vervangen door de volgende bepaling :

«§ 1. De rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op grond van de jaarlijkse bezoldiging waarop het slachtoffer recht heeft op het tijdstip dat het ongeval zich heeft voorgedaan of de beroepsziekte is vastgesteld. Zij is evenredig met het aan het slachtoffer toegekende percentage aan arbeidsongeschiktheid.

Overschrijdt de jaarlijkse bezoldiging 849.050 F, dan wordt zij slechts tot dat bedrag in aanmerking genomen voor de berekening van de rente.

Naar aanleiding van een algemene herwaardering van de wedden in de overheidssector en in de mate van die herwaardering kan de Koning dit bedrag wijzigen.

§ 2. - Als de toestand van het slachtoffer absoluut de geregelde hulp van een derde vereist, kan het aanspraak maken op een bijkomende vergoeding die vastgesteld wordt volgens de noodzaak van deze hulp, op basis van de gewaarborgde minimumwedde die is vastgesteld door de bezoldigingsregeling van het slachtoffer. Het jaarlijks bedrag van deze bijkomende vergoeding mag niet meer bedragen dan de bovenvermelde gewaarborgde bezoldiging vermenigvuldigd met 12.

In geval van opname van het slachtoffer ten laste van de verzekeraar in een ziekenhuis of een verplegings- en rustinstelling, wordt de vergoeding voor hulp door een derde, zoals bedoeld in het vorige lid, opgeschort vanaf de 91ste dag van ononderbroken opname.

Onverminderd artikel 19 stelt de Koning de wijze vast waarop de arbeidsongeschiktheid wordt bepaald.» ;

2°) in § 2, die § 3 wordt, wordt het woord «invaliditeiten» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheden».

Artikel 10

Artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 280 van 30 maart 1984 en bij de wet van 20 december 1995, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidend als volgt :

«§ 3. Indien de blijvende arbeidsongeschiktheid die in hoofde van het slachtoffer erkend wordt, dusdanig verergert dat het zijn nieuwe betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft het tijdens deze afwezigheidsperiode recht op de in artikel 3bis vastgestelde schadeloosstelling.»

Artikel 11

In artikel 7, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, wordt het woord «invaliden» vervangen door het woord «slachtoffers».

Article 9

Dans l'article 4 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 août 1971, les arrêtés royaux n° 280 du 30 mars 1984 et 419 du 16 juillet 1986 et par la loi du 31 juillet 1991, sont apportées les modifications suivantes :

1°) § 1er est remplacé par la disposition suivante :

«§ 1er. La rente pour incapacité de travail permanente est établie sur la base de la rémunération annuelle à laquelle la victime a droit au moment de l'accident ou de la constatation de la maladie professionnelle. Elle est proportionnelle au pourcentage d'incapacité de travail reconnue à la victime.

Lorsque la rémunération annuelle dépasse 849.050 F, elle n'est prise en considération pour la fixation de la rente qu'à concurrence de cette somme.

A l'occasion d'une revalorisation générale des traitements dans le secteur public et dans la mesure de cette revalorisation, le Roi peut modifier ce montant.

§ 2.- Si la situation de la victime exige absolument l'aide régulière d'une tierce personne, elle peut prétendre à une rémunération additionnelle fixée en fonction de la nécessité de cette aide, sur base de la rétribution garantie prévue par le statut pécuniaire de la victime. Le montant annuel de cette indemnité additionnelle ne peut dépasser le montant de la rétribution garantie précitée, multipliée par 12.

En cas d'hospitalisation de la victime à charge de l'assureur dans un établissement hospitalier ou de repos et de soins, l'indemnité pour aide d'une tierce personne, visée à l'alinéa précédent est suspendue à partir du 91ème jour d'hospitalisation ininterrompue.

Sans préjudice de l'article 19, le Roi établit les modalités de détermination de l'incapacité de travail.» ;

2°) dans le § 2, qui devient le § 3, le mot «invalidités» est remplacé par les mots «incapacités de travail».

Article 10

L'article 6 de la même loi, modifié par l'arrêté royal n° 280 du 30 mars 1984 et par la loi du 20 décembre 1995, est complété par un paragraphe 3 rédigé comme suit :

«§ 3. Si l'incapacité de travail permanente reconnue à la victime s'aggrave au point qu'elle ne puisse plus exercer temporairement son nouvel emploi, elle a droit pendant cette période d'absence à l'indemnisation prévue à l'article 3bis».

Article 11

Dans l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la même loi, le mot «invalides» est remplacé par le mot «victimes».

Artikel 12

Artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1973 en 20 december 1995, wordt aangevuld met een paragraaf 7 luidend als volgt :

«§ 7. Gerechtelijke vaststelling van afstamming komt voor de toepassing van dit artikel slechts in aanmerking voor zover de procedure tot vaststelling van de afstamming werd ingeleid vóór de datum van het overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval, behalve indien het kind verwekt maar nog niet geboren was.»

Artikel 13

In artikel 12, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr 280 van 30 maart 1984 en 419 van 16 juli 1986, wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid».

Artikel 14

In artikel 13, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 maart 1994, wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid».

Artikel 15

In artikel 19 van dezelfde wet wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid».

Artikel 16

Artikel 20^{quiquies} van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 29 april 1996, wordt artikel 2ter.

Artikel 17

In artikel 25, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, wordt het woord «invalid» vervangen door het woord «arbeidsongeschikt».

Artikel 18

In alle bepalingen wordt in de Nederlandse tekst van dezelfde wet, het woord «getroffene» vervangen door het woord «slachtoffer».

Artikel 19

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, met uitzondering van :

1°) artikel 3 dat uitwerking heeft met ingang van 14 juli 1995 ;

2°) artikelen 4 en 12 die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1996.

Article 12

L'article 9 de la même loi, modifié par les lois des 13 juillet 1973 et 20 décembre 1995, est complété par un paragraphe 7 rédigé comme suit :

«§ 7. L'établissement judiciaire de la filiation n'entre en ligne de compte pour l'application du présent article que dans la mesure où la procédure d'établissement de la filiation a été entamée avant la date du décès consécutif à l'accident du travail, sauf si l'enfant était conçu mais n'était pas encore né.»

Article 13

Dans l'article 12, § 1er, alinéa 2, de la même loi, modifié par les arrêtés royaux n° 280 du 30 mars 1984 et 419 du 16 juillet 1986, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Article 14

Dans l'article 13, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 30 mars 1994, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Article 15

Dans l'article 19 de la même loi, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Article 16

L'article 20^{quiquies} de la même loi, inséré par la loi du 29 avril 1996, devient l'article 2ter.

Article 17

Dans l'article 25, § 1er, alinéa 2, de la même loi, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Article 18

Dans toutes les dispositions de la version néerlandaise de la même loi, le mot «getroffene» est remplacé par le mot «slachtoffer».

Article 19

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception de :

1°) l'article 3 qui produit ses effets le 14 juillet 1995 ;

2°) des articles 4 et 12 qui produisent leurs effets le 1er janvier 1996.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 juni 1997 door de Minister van Ambtenarenzaken verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector», heeft op 5 februari 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het ontwerp beoogt de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, op diverse punten, te wijzigen. Die wijzigingen zijn, aldus de memorie van toelichting, van verschillende aard en kunnen in de volgende categorieën worden ondergebracht :

- een groot aantal louter terminologische of legistische wijzigingen, zoals onder meer die betreffende het vervangen van de termen «invaliditeit» en «invalide» door respectievelijk de woorden «arbeidsongeschiktheid» en «slachtoffer» (artikelen 6, 1°, 8, 9, 2°, 11, 13 tot 15, 17 en 18 van het ontwerp) of betreffende de hernummering van bepaalde artikelen (artikel 16) ;
- wijzigingen die sommige gebreken of hiaten in de bestaande wetgeving, beogen weg te werken. Die wijzigingen houden o.m. verband met het toepassingsgebied van de wet (artikelen 3 en 4) of met verduidelijkingen inzake contractueel personeel (artikel 5), met de looptijd van de periode van volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid (artikel 7, 1°) en met de procedure van gerechtelijke vaststelling van de afstamming (artikel 12);
- nieuwe maatregelen, waaronder het mogelijk maken van preventiemaatregelen inzake beroepsziekten (artikelen 2 en 6, 1°, tweede streepje), het verhogen met 6,11 % van de maximumloongrens voor het vaststellen van de rente en het verhogen van de bijkomende vergoeding voor hulp van derden (artikel 9).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

Het is vanuit wetgevingstechnisch oogpunt gebruikelijk om de artikelen van een normatieve tekst, welke volgen op «Artikel 1», verkort weer te geven. Men schrijft derhalve «Art. 2», «Art. 3», ...

Artikel 1

In deze bepaling wordt terecht melding gemaakt van een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, wat betekent dat zij niet behoort tot een der aangelegenheden opgesomd in de artikelen 74 en 77 van de Grondwet en dat het aannemen ervan door de Senaat facultatief is.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Fonction publique, le 18 juin 1997, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi «portant modification de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public», a donné le 5 février 1998 l'avis suivant :

PORTEE DU PROJET

Le projet tend à modifier sur plusieurs points la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents de travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public. Selon l'exposé des motifs, ces modifications sont de nature diverse et peuvent être classées dans les catégories suivantes :

- un grand nombre de modifications d'ordre purement terminologique ou légistique, entre autres celles qui concernent le remplacement des termes «invalidité» et «invalide» respectivement par les termes «incapacité de travail» et «victime» (articles 6, 1°, 8, 9, 2°, 11, 13 à 15, 17 et 18 du projet) ou l'adaptation de la numérotation de certains articles (article 16);
- des modifications qui visent à éliminer certains défauts ou lacunes dans la législation existante. Ces modifications portent notamment sur le champ d'application de la loi (articles 3 et 4) ou des précisions en matière de personnel contractuel (article 5), la durée de la période d'incapacité de travail temporaire complète (article 7, 1°) et la procédure d'établissement judiciaire de la filiation (article 12);
- des mesures nouvelles, permettant notamment des mesures de prévention en matière de maladies professionnelles (articles 2 et 6, 1°, deuxième tiret), l'augmentation de 6,11 % de la limite salariale maximale pour la fixation de la rente et l'augmentation de la rémunération additionnelle pour l'aide de tierces personnes (article 9).

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

Du point de vue de la technique législative, il est d'usage de rendre sous une forme abrégée les articles d'un texte normatif qui suivent l'«Article 1er». L'on écrira donc : «Art. 2»; «Art. 3», ...

Article 1er

Cette disposition mentionne à juste titre une matière visée à l'article 78 de la Constitution, ce qui signifie qu'elle n'appartient pas à l'une des matières énumérées aux articles 74 et 77 de la Constitution, et que son adoption par le Sénat est facultative.

Artikel 3

1. Het ontworpen lid dient kennelijk te worden ingevoegd tussen het tweede en het derde lid van artikel 1 van de voornoemde wet van 3 juli 1967, en niet, zoals in het ontwerp wordt aangegeven, in fine van het bedoelde artikel. Daarom redigere men de inleidende zin van artikel 3 als volgt :

«In artikel 1 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 20 december 1995 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 april 1997, wordt na het tweede lid, een lid ingevoegd, luidend als volgt ».

Bovendien schrijve men in de ontworpen bepaling «De in het vorige lid bepaalde afwijking ...» in plaats van «De in het lid bepaalde afwijking ...».

Artikel 4

1. De ontworpen bepaling strookt niet met de bedoeling zoals die wordt weergegeven in de memorie van toelichting, met name de wet van 3 juli 1967 ook van toepassing te maken op het academisch personeel van alle in artikel 1*bis*, 2°, van die wet genoemde instellingen, en derhalve ook op het academisch personeel van de Universitaire Instelling Antwerpen en van het Universitair Centrum Limburg. De gemachtigde van de regering heeft bevestigd dat dit wel degelijk de bedoeling van de stellers van het ontwerp is, zodat de normatieve tekst van het ontwerp 2° in overeenstemming moet worden gebracht met de memorie van toelichting.

2. In de inleidende zin van dit artikel schrijve men bovendien «... vervangen bij de wet van 20 december 1995 ...» in plaats van «... ingevoegd door de wet van 20 december 1995 ...».

Artikel 5

1. In het eerste lid van het ontworpen artikel 2*bis* vervange men telkens het woord «hij» door het woord «zij».

2. Teneinde beter aan te sluiten bij het bepaalde in het eerste lid van het ontworpen artikel 2*bis*, schrijve men in het derde lid ⁽¹⁾ van dat artikel «... door de overheid die nalaat binnen de in het eerste lid bedoelde termijn te verwittigen, ...» in plaats van «... door de dienst die niet tijdig de in het eerste lid bedoelde aangifte indient, ...» ⁽²⁾.

Zowel de Nederlandse als de Franse tekst van dit lid zijn trouwens moeilijk leesbaar en de zinsbouw ervan zou moeten worden verbeterd.

3. In het laatste lid verdient het, om de vermelde redenen, aanbeveling het woord «dienst» te vervangen door het woord «overheid».

⁽¹⁾ Vergelijk met een gelijksoortige bepaling, namelijk artikel 63, § 2, derde lid, van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

⁽²⁾ Het gebruik van het woord «aangifte» zou de indruk kunnen wekken dat hiermede de aangifte van een ongeval bedoeld wordt.

Article 3

1. L'alinéa en projet doit manifestement être inséré entre les alinéas 2 et 3 de l'article 1er de la loi susvisée du 3 juillet 1967 et non pas, comme indiqué dans le projet, à la fin de l'article mentionné. Il conviendrait, dès lors, de rédiger la phrase liminaire de l'article 3 comme suit :

«A l'article 1er de la même loi, remplacé par la loi du 20 décembre 1995 et modifié par l'arrêté royal du 3 avril 1997, il est inséré à la suite de l'alinéa 2, un alinéa rédigé comme suit ».

En outre, l'on écrira dans le texte néerlandais de la disposition en projet «De in het vorige lid bepaalde afwijking ...» au lieu de «De in het lid bepaalde afwijking ...».

Article 4

1. La disposition en projet ne correspond pas à l'intention formulée dans l'exposé des motifs, à savoir, rendre la loi du 3 juillet 1967 applicable également au personnel académique de toutes les institutions énumérées à l'article 1er*bis*, 2°, de cette loi, et donc aussi au personnel académique de l'Universitaire Instelling Antwerpen et de l'Universitair Centrum Limburg. Le délégué du gouvernement a confirmé que telle est bien l'intention des auteurs du projet, de sorte qu'il y aurait lieu d'harmoniser le texte normatif du 2°, en projet, avec l'exposé des motifs.

2. Dans la phrase liminaire de cet article, il conviendrait en outre d'écrire : «... remplacé par la loi du 20 décembre 1995 ...» au lieu de «... inséré par la loi du 20 décembre 1995 ...».

Article 5

1. Dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er de l'article 2*bis*, en projet, l'on remplacera chaque fois le mot «hij» par le mot «zij».

2. Afin de mieux harmoniser cette disposition avec l'alinéa 1er de l'article 2*bis*, en projet, il y aurait lieu d'écrire à l'alinéa 3 ⁽¹⁾ de cet article «... par l'autorité qui omet d'avertir dans le délai visé à l'alinéa 1er ...» au lieu de «... par le service qui omet de faire, en temps utile, la déclaration prévue à l'alinéa 1er ...» ⁽²⁾.

Le texte de cet alinéa, tant en français qu'en néerlandais, est d'ailleurs d'une lecture pénible et il conviendrait d'en améliorer la syntaxe.

3. Au dernier alinéa, il est recommandé, pour les motifs indiqués, de remplacer les mots «du service» par les mots «de l'autorité».

⁽¹⁾ Cf. une disposition similaire, à savoir, l'article 63, § 2, alinéa 3, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.

⁽²⁾ L'emploi du terme «déclaration» pourrait suggérer qu'il s'agit de la déclaration d'un accident.

Artikel 6

1. De beoogde wijziging, vervat in het 1°, eerste streepje, zou, vanuit wetgevingstechnisch oogpunt, beter met de bepalingen van de artikelen 8 en 13 tot 15 van het ontwerp in één autonome bepaling worden samengebracht.

Die bepaling zou dan als volgt kunnen geredigeerd worden :

«Art. ...

In de artikelen 3, 12, 13, 19 en in het opschrift van deel A van afdeling II van hoofdstuk II van de wet van 3 juli 1967, wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeschiktheid».

2. Zoals de ontworpen bepaling sub 1°, tweede streepje, in artikel 3 van de wet van 3 juli 1967 zal worden ingevoegd, zouden enkel diegenen die reeds getroffen zijn door een beroepsziekte het voordeel van preventiemaatregelen genieten, terwijl toch mag worden aangenomen dat het doel van preventiemaatregelen er precies in bestaat om beroepsziekten te voorkomen. Het lijkt dan ook evident dat niet enkel de reeds getroffen personen aanspraak zouden kunnen maken op deze voordelen.

Bovendien kan de vraag worden gesteld of bedoelde bepaling niet als een te smalle rechtsbasis wordt opgevat doordat enkel «voordelen inzake preventie» worden beoogd, waardoor, bijvoorbeeld, algemene maatregelen die niet onmiddellijk een persoonlijk voordeel opleveren uitgesloten lijken.

In dat verband verwijst de memorie van toelichting naar het in Comité A gesloten protocol. Daarentrent verklaarde de gemachtigde van de regering dat het doel van de ontworpen bepaling erin bestaat «conformément au protocole n° 75 conclu en Comité A en 1994, de donner au Roi la compétence générale de pouvoir prendre des mesures de prévention en matière d'accidents du travail et maladies professionnelles. Certaines mesures sont déjà arrêtées comme la distribution gratuite de vaccins pour prévenir certaines maladies, la distribution de pilules d'iode aux membres du personnel qui travaillent à proximité de centrales nucléaires, etc ...».

Uit die toelichting blijkt in ieder geval dat het aanbeveling zou verdienen de ontworpen bepaling sub 1°, tweede streepje, als een autonoom artikel van het ontwerp te redigeren en de bevoegdheid van de Koning nauwkeuriger te omschrijven wat de draagwijdte ervan betreft ⁽³⁾.

Artikel 9

De ontworpen paragraaf 2, die door artikel 9, 1°, van het ontwerp wordt ingevoegd in artikel 4 van de wet van 3 juli 1967, bepaalt dat de bijkomende vergoeding voor hulp van derden berekend wordt «op basis van de gewaarborgde minimumwedde die is vastgesteld door de bezoldigingsregeling van het slachtoffer». Die bepaling doet een aantal vragen rijzen.

⁽³⁾ Men zou zich overigens kunnen afvragen of een ruimere regeling inzake preventie van beroepsziekten niet eerder thuishoort in de wetgeving betreffende het welzijn op het werk (wet van 4 augustus 1996).

Article 6

1. Du point de vue de la technique législative, il serait préférable de fusionner en une disposition autonome la modification projetée, contenue au 1°, 1er tiret, avec les articles 8 et 13 à 15 du projet.

Cette disposition pourrait, dès lors, être rédigée comme suit :

«Art. ...

Aux articles 3, 12, 13, 19 et dans l'intitulé de la partie A de la section II du chapitre II de la loi du 3 juillet 1967, le mot «invalidité» est remplacé par le mot «incapacité de travail».

2. Telle que la disposition en projet au 1°, deuxième tiret, sera insérée à l'article 3 de la loi du 3 juillet 1967, seuls ceux qui sont déjà victimes d'une maladie professionnelle obtiendraient le bénéfice des mesures de prévention, alors que l'on peut considérer, cependant, que le but de mesures de prévention consiste précisément à prévenir des maladies professionnelles. Il semble évident, dès lors, que ce ne sont pas uniquement ceux qui sont déjà des victimes qui pourront prétendre à ces avantages.

En outre, on peut se poser la question de savoir si la disposition concernée n'est pas conçue comme une base juridique trop étroite, dès lors que seuls des «avantages en matière de prévention» sont visés, ce qui paraît exclure, par exemple, des mesures générales qui ne procurent pas un avantage personnel immédiat.

A ce sujet, l'exposé des motifs se réfère au protocole conclu en Comité A. Le délégué du gouvernement a déclaré à cet égard que l'objet de la disposition en projet est «conformément au protocole n° 75 conclu en Comité A en 1994, de donner au Roi la compétence générale de pouvoir prendre des mesures de prévention en matière d'accidents du travail et maladies professionnelles. Certaines mesures sont déjà arrêtées comme la distribution gratuite de vaccins pour prévenir certaines maladies, la distribution de pilules d'iode aux membres du personnel qui travaillent à proximité de centrales nucléaires, etc ...».

En tout état de cause, il appert de ces précisions qu'il peut être recommandé de rédiger le 1°, deuxième tiret, en projet, sous la forme d'un article autonome du projet et de définir avec plus de précision le pouvoir du Roi en ce qui concerne la portée de cette disposition ⁽³⁾.

Article 9

Le paragraphe 2, en projet, que l'article 9, 1°, du projet inséré à l'article 4 de la loi du 3 juillet 1967, dispose que la rémunération additionnelle pour l'aide d'une tierce personne est calculée «sur base de la rétribution garantie prévue par le statut pécuniaire de la victime». Cette disposition appelle un nombre de questions.

⁽³⁾ L'on pourrait d'ailleurs se demander si une réglementation plus large en matière de prévention de maladies professionnelles ne serait pas plutôt à sa place dans la législation relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail (loi du 4 août 1996).

Er zal vooreerst nagegaan moeten worden in hoeverre een dergelijke bepaling ertoe kan leiden, vanuit het oogpunt van het gelijkheidsbeginsel, dat voor alle ambtenaren die onderworpen zijn aan de voornoemde wet, de bijkomende vergoeding wordt berekend op dezelfde basis ⁽⁴⁾.

In de ontworpen bepaling zou bovendien moeten worden gepreciseerd dat het de gewaarborgde minimum-maandwedde betreft en zou, naar het voorbeeld van de privé-sector, het tijdstip moeten worden bepaald waaraan de berekeningsbasis zal worden gekoppeld. Een en ander zou alleszins de rechtszekerheid ten goede komen.

Artikelen 13 tot 15

Deze artikelen kunnen tot één artikel worden samengevoegd met de artikelen 6 en 8.

Artikel 16

De werkwijze voor de hernummering van artikel 20*quinquies* van de wet van 3 juli 1967, is niet de juiste. Het probleem van het tweemaal invoegen van een artikel 20*quater* in de voornoemde wet kan juridisch niet correct worden opgelost door bij wege van een erratum een onderdeel van dat artikel te vernummeren tot artikel 20*quinquies*. Bovendien zal het vernummeren van dat artikel 20*quinquies* tot artikel 2*ter* zonder voorwerp blijven, aangezien er juridisch gezien geen artikel 20*quinquies* bestaat ⁽⁵⁾. De enige juiste en meest rechtszekere oplossing bestaat erin te bepalen dat artikel 20*quater*, ingevoegd bij de wet van 29 april 1996 ⁽⁶⁾, artikel 2*ter* wordt.

Artikel 18

Het verdient om wetgevingstechnische redenen en met het oog op de rechtszekerheid aanbeveling nauwkeurig de bepalingen aan te duiden waarin de beoogde wijziging moet worden aangebracht.

⁽⁴⁾ Vergelijk in dat verband met de regeling in de privé-sector, waar als berekeningsbasis geldt «het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon, zoals voor een voltijds werknemer is vastgesteld bij collectieve arbeidsovereenkomst gesloten in de schoot van de Nationale Arbeidsraad» (Wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, art. 35). Die bepaling maakt dat voor de gehele privé-sector hetzelfde minimumloon wordt gehanteerd als berekeningsbasis.

⁽⁵⁾ Een door het Parlement goedgekeurd artikel 20*quater* kan niet bij wege van een erratum worden vernummerd. Het betreft hier immers meer dan een loutere materiële rechtzetting van een fout die in de bekendmaking van de wettekst zou zijn geslopen.

⁽⁶⁾ Om niet te verwarren met het ander artikel 20*quater*.

Il y aura lieu de vérifier, tout d'abord, dans quelle mesure pareille disposition pourrait avoir pour conséquence, du point de vue du principe d'égalité, que la rémunération additionnelle soit calculée sur la même base pour tous les fonctionnaires soumis à la loi susvisée ⁽⁴⁾.

Dans la disposition en projet, il y aurait lieu de préciser, en outre, qu'il s'agit du traitement mensuel minimum garanti et, comme pour le secteur privé, de fixer la date à laquelle la base du calcul sera rattachée. Ces précisions contribueraient en tout état de cause, à la sécurité juridique.

Articles 13 à 15

Ces articles peuvent être fusionnés en un seul article, avec les articles 6 et 8.

Article 16

Le procédé pour adapter la numérotation de l'article 20*quinquies* de la loi du 3 juillet 1967 n'est pas le bon. Le problème de la double insertion d'un article 20*quater* dans la loi susvisée ne peut se résoudre d'une manière juridiquement correcte en transformant, par voie d'erratum, la numérotation d'une partie de cet article en article 20*quinquies*. En outre, l'adaptation de la numérotation de cet article 20*quinquies* en un article 2*ter* restera sans objet, dès lors que, du point de vue juridique, il n'existe pas d'article 20*quinquies* ⁽⁵⁾. La seule solution correcte, et la plus sûre en droit, consiste à disposer que l'article 20*quater*, inséré par la loi du 29 avril 1996 ⁽⁶⁾ devient l'article 2*ter*.

Article 18

Pour des motifs de technique législative, et dans un souci de sécurité juridique, il est recommandé d'indiquer avec précision les dispositions dans lesquelles la modification projetée doit être apportée.

⁽⁴⁾ Cf. à cet égard le régime du secteur privé, où la base du calcul est constituée par «le revenu minimum mensuel moyen garanti, tel que déterminé pour un travailleur à temps plein, par convention collective de travail conclue au sein du Conseil national du travail» (Lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, article 35). Il résulte de cette disposition que, pour l'ensemble du secteur privé, le même salaire minimum est pris comme base de calcul.

⁽⁵⁾ A un article 20*quater*, approuvé par le Parlement, il ne peut être attribué une nouvelle numérotation par la voie d'un erratum. En effet, en l'espèce il s'agit de bien plus que de la correction purement matérielle d'une erreur qui se serait glissée dans la publication du texte de la loi.

⁽⁶⁾ Pour ne pas confondre avec l'autre article 20*quater*.

Men redigere dit artikel derhalve als volgt :

«In de artikelen 3, 3ter, 4, 4bis, 5 tot 12, 14, 14bis, 15, 18, 20quinquies en 25 van dezelfde wet, worden de woorden «getroffene», «de getroffene» en «de getroffenen» respectievelijk vervangen door de woorden «slachtoffer», «het slachtoffer» en «de slachtoffers»».

Artikel 19

Dit artikel bepaalt dat het ontwerp in werking treedt de dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt, met uitzondering van de artikelen 3, 4 en 12 van het ontwerp die zouden terugwerken op een bepaalde datum in het verleden.

Noch in de memorie van toelichting, noch in de uitleg verschaft door de gemachtigde van de regering, worden specifieke redenen aangevoerd waarom in de inleidende zin van artikel 19 wordt afgeweken van de gangbare regelen inzake de inwerkingtreding van wetten.

Indien geen dergelijke redenen bestaan wordt de regel van artikel 19, inleidende zin, beter uit het ontwerp weggelaten.

Wat meer specifiek de artikelen van het ontwerp betreft waaraan een terugwerkende kracht wordt gegeven, zal erop moeten worden toegezien dat het gelijkheidsbeginsel niet wordt met voeten getreden ⁽⁷⁾.

Men weet dat de grondwettelijke regels van de gelijkheid voor de wet en van de niet-discriminatie niet uitsluiten dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen of objecten zou worden ingesteld, voor zover evenwel voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm, in die zin dat het gelijkheidsbeginsel zal zijn geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze evenredig zijn met het beoogde doel ⁽⁸⁾.

L'on rédigera donc cet article comme suit :

«Dans le texte néerlandais des articles 3, 3ter, 4, 4bis, 5 à 12, 14, 14bis, 15, 18, 20quinquies et 25 de la même loi, les mots «getroffene», «de getroffene» et «de getroffenen» sont respectivement remplacés par les mots «slachtoffer», «het slachtoffer» et «de slachtoffers»».

Article 19

Cet article dispose que le projet entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception des articles 3, 4 et 12 du projet qui rétroagiraient à une date déterminée dans le passé.

Ni l'exposé des motifs, ni les précisions fournies par le délégué du gouvernement ne font valoir des motifs spécifiques pour lesquelles la phrase introductive de l'article 19 déroge aux règles usuelles en matière d'entrée en vigueur des lois.

A défaut de tels motifs, il serait préférable d'omettre la règle de l'article 19, phrase introductive, du projet.

En ce qui concerne plus spécifiquement les articles du projet qui se voient accorder un effet rétroactif, il conviendra de veiller à ce que le principe d'égalité ne soit pas bafoné ⁽⁷⁾.

En effet, les règles constitutionnelles de l'égalité devant la loi et de la non-discrimination n'excluent pas qu'une différence de traitement soit établie selon certaines catégories de personnes ou d'objets pour autant que le critère de différenciation soit susceptible de justification objective et raisonnable. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier par rapport au but et aux effets de la norme considérée, en ce sens que le principe d'égalité est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé ⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ Dat risico is vooral voor het bepaalde in artikel 12 van het ontwerp reëel.

⁽⁸⁾ Zie o.m. reeds Arbitragehof, arrest nr. 23/89 van 13 oktober 1989, overweging B.1.3.; arrest nr. 18/90 van 23 mei 1990, overweging B.8.; arrest nr. 42/90 van 21 december 1990, overweging B.2.; arrest nr. 8/91 van 18 april 1991, overweging B.6.; arrest nr. 34/93 van 6 mei 1993, overweging B.2.

⁽⁷⁾ Ce risque est surtout réel dans le cas de l'article 12 du projet.

⁽⁸⁾ Voir notamment déjà Cour d'arbitrage, arrêt n° 23/89 du 13 octobre 1989, considérant B.1.3.; arrêt n° 18/90 du 23 mai 1990, considérant B.8.; arrêt n° 42/90 du 21 décembre 1990, considérant B.2.; arrêt n° 8/91 du 18 avril 1991, considérant B.6.; arrêt n° 34/93 du 6 mai 1993, considérant B.2.

De kamer was samengesteld uit	La chambre était composée de
de Heren	Messieurs
J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,	J. DE BRABANDERE, président de chambre,
M. VAN DAMME, D. ALBRECHT, staatsraden,	M. VAN DAMME, D. ALBRECHT, conseillers d'Etat,
G. SCHRANS, E. WYMEERSCH, assessoren van de afdeling wetgeving,	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH, assesseurs de la section de législation,
Mevrouw	Madame
A. BECKERS, griffier,	A. BECKERS, greffier.
De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. M. VAN DAMME.	La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.
Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.	Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. J. DRIJKONINGEN, référendaire.
DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,	LE GREFFIER, LE PRESIDENT,
A. BECKERS J. DE BRABANDERE	A. BECKERS J. DE BRABANDERE

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid en Pensioenen en Onze Minister van Ambtenarenzaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Volksgezondheid en Pensioenen en Onze Minister van Ambtenarenzaken worden gelast het wetsontwerp, waarvan de tekst volgt, in Onze Naam, aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen :

Artikel 1.

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2.

In het opschrift van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, worden de woorden «de preventie van of» ingevoegd voor de woorden «de schadevergoeding».

Art. 3.

In artikel 1 van dezelfde wet, vervangen bij de wet 20 december 1995 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 april 1997, wordt na het tweede lid, een lid ingevoegd, luidend als volgt :

«De in het vorige lid bepaalde afwijking is niet van toepassing op de personeelsleden van het operationeel korps van de rijkswacht die gedetacheerd zijn bij de diensten enquêtes van de vaste comités van toezicht van de politie- en inlichtingendiensten.»

Art. 4.

Artikel 1bis, 2°, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 20 december 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Santé publique et des Pensions et de Notre Ministre de la Fonction publique et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Notre Ministre de la Santé publique et des Pensions et Notre Ministre de la Fonction publique sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, et de déposer à la Chambre des Représentants, le projet de loi dont la teneur suit :

Article 1er.

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2.

Dans l'intitulé de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, les mots «la prévention ou» sont insérés avant les mots «la réparation».

Art. 3

A l'article 1er de la même loi, remplacé par la loi du 20 décembre 1995 et modifié par l'arrêté royal du 3 avril 1997, il est inséré à la suite de l'alinéa 2, un alinéa rédigé comme suit :

«La dérogation prévue à l'alinéa précédent n'est pas applicable aux membres du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie qui sont détachés auprès des services d'enquêtes des comités permanents de contrôle des services de police et de renseignements.»

Art. 4

L'article 1er bis, 2°, de la même loi, remplacé par la loi du 20 décembre 1995, est remplacé par la disposition suivante :

«2° op de leden van het academisch en wetenschappelijk personeel van de universitaire instellingen die opgesomd zijn in artikel 2 van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs, en op de leden van het academisch, wetenschappelijk, administratief en technisch personeel van de Universitaire Instelling Antwerpen en van het Universitair Centrum Limburg, bedoeld in artikel 10 van dezelfde wet, waarvan de regeling inzake rustpensioen ten laste van de Schatkist is.»

Art. 5.

Artikel 2bis van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 13 juli 1973, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

«Artikel 2bis.— Wanneer de overheid die door de Koning aangewezen is om de aangiften van ongeval te ontvangen, weigert het geval ten laste te nemen van een personeelslid dat niet de hoedanigheid van vastbenoemde ambtenaar heeft, of wanneer zij oordeelt dat er twijfel bestaat inzake de toepassing van de wet op het ongeval van dit personeelslid, verwtigt zij binnen de dertig dagen na ontvangst van de aangifte, het slachtoffer of zijn rechthebbende en de verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer aangesloten of ingeschreven is overeenkomstig de wetgeving op de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Deze kennisgeving, die vergezeld gaat van een afschrift van de aangifte, wordt beschouwd als een aangifte van arbeidsongeschiktheid die binnen de gestelde tijd bij de verzekeringsinstelling is ingediend.

De vergoedingen voor arbeidsongeschiktheid die door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit zijn vastgesteld, zijn door de overheid die na laat binnen de in het eerste lid bedoelde termijn te verwittigen, verschuldigd van het begin van de ongeschiktheid tot en met de dag van de aangifte, aan het personeelslid dat, behalve de vormvereiste van de aangifte, alle voorwaarden vervult om ze te verkrijgen.

De voormelde vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid worden aan het slachtoffer uitbetaald door de verzekeringsinstelling van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit en door haar rechtstreeks van de overheid teruggevoerd.

Art. 6

In artikel 3, eerste lid, 4°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1973 en 20 mei 1997, wordt het woord «bedreigd» vervangen door de woorden «bedreigd of aangetast».

«2° aux membres du personnel académique et scientifique des institutions universitaires énumérés à l'article 2 de la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement, ainsi qu'aux membres du personnel académique, scientifique, administratif et technique de la «Universitaire Instelling Antwerpen» et du «Universitaire Centrum Limburg» visés à l'article 10 de la même loi, dont le régime de pension de retraite est à charge du Trésor public».

Art. 5.

L'article 2bis de la même loi, abrogé par la loi du 13 juillet 1973, est rétabli dans la rédaction suivante :

«Article 2bis. — Lorsque l'autorité désignée par le Roi pour recevoir les déclarations d'accident refuse de prendre en charge le cas d'un membre du personnel qui n'a pas la qualité d'agent définitif, ou qu'elle estime qu'il existe un doute quant à l'application de la loi à l'accident à ce membre du personnel, elle prévient dans les trente jours de la réception de la déclaration la victime ou son ayant droit et l'organisme assureur auquel la victime est affiliée ou auprès duquel elle est inscrite conformément à la législation sur l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

Cette notification, accompagnée d'une copie de la déclaration d'accident, est considérée comme une déclaration d'incapacité introduite en temps utile auprès de l'organisme assureur.

Les indemnités d'incapacité de travail prévues par l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité sont dues par l'autorité qui omet d'avertir dans le délai visé à l'alinéa 1er, du début de l'incapacité jusqu'au jour de la déclaration inclus, au membre du personnel qui, hormis la formalité de déclaration, remplit les conditions pour les obtenir.

Les indemnités d'incapacité de travail précitées sont payées à la victime par l'organisme assureur de l'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité et récupérées directement par lui auprès de l'autorité.»

Art. 6

Dans l'article 3, alinéa 1er, 4°, de la même loi, modifié par les lois du 13 juillet 1973 et 20 mai 1997, le mot «menacé» est remplacé par les mots «menacé ou atteint».

Art. 7

In artikel 3*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 13 juli 1973 en gewijzigd bij de wet van 20 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°) in het eerste lid, worden de woorden «gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid» vervangen door de woorden «gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid tot de datum van volledige hervatting van het werk » ;

2°) in het tweede lid wordt het woord «bedreigd» vervangen door de woorden «bedreigd of aangetast».

Art. 8

In dezelfde wet wordt een afdeling I *bis* - «Diverse voordelen» ingevoegd, die het artikel 3*quater* omvat, luidend als volgt :

«Art. 3*quater*. — De Koning bepaalt de voordelen die aan de in de artikelen 1 en 1*bis* bedoelde personeelsleden toegekend mogen worden om de preventie van de arbeidsongevallen, de ongevallen op de weg naar en van het werk of van de beroepsziekten, te verzekeren.»

Art. 9

In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 augustus 1971, de koninklijke besluiten nr 280 van 30 maart 1984 en 419 van 16 juli 1986 en bij de wet van 31 juli 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1°) § 1 wordt vervangen door de volgende bepalingen :

«§ 1. De rente wegens blijvende arbeidsongeschiktheid wordt vastgesteld op grond van de jaarlijkse bezoldiging waarop het slachtoffer recht heeft op het tijdstip dat het ongeval zich heeft voorgedaan of de beroepsziekte is vastgesteld. Zij is evenredig met het aan het slachtoffer toegekende percentage aan arbeidsongeschiktheid.

Overschrijdt de jaarlijkse bezoldiging 849.050 F, dan wordt zij slechts tot dat bedrag in aanmerking genomen voor de berekening van de rente.

Naar aanleiding van een algemene herwaardering van de wedden in de overheidssector en in de mate van die herwaardering kan de Koning dit bedrag wijzigen.

Art. 7

Dans l'article 3*bis* de la même loi, inséré par la loi du 13 juillet 1973 et modifié par la loi du 20 mai 1997, sont apportées les modifications suivantes :

1°) dans l'alinéa 1er, les mots «bénéficient pendant la période d'incapacité temporaire» sont remplacés par les mots «bénéficient pendant la période d'incapacité temporaire jusqu'à la date de reprise complète du travail » ;

2°) dans l'alinéa 2, le mot «menacés» est remplacé par les mots «menacés ou atteints».

Art. 8

Dans la même loi, il est inséré une section Ière *bis* - «De divers avantages» comprenant l'article 3*quater* rédigé comme suit :

«Art. 3*quater*. — Le Roi détermine les avantages qui peuvent être accordés aux membres du personnel visés aux articles 1er et 1er bis, pour assurer la prévention des accidents du travail, des accidents sur le chemin du travail ou des maladies professionnelles.»

Art. 9

Dans l'article 4 de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 25 août 1971, les arrêtés royaux n° 280 du 30 mars 1984 et 419 du 16 juillet 1986 et par la loi du 31 juillet 1991, sont apportées les modifications suivantes :

1°) le § 1er est remplacé par les dispositions suivantes :

«§ 1er. La rente pour incapacité de travail permanente est établie sur la base de la rémunération annuelle à laquelle la victime a droit au moment de l'accident ou de la constatation de la maladie professionnelle. Elle est proportionnelle au pourcentage d'incapacité de travail reconnue à la victime.

Lorsque la rémunération annuelle dépasse 849.050 F, elle n'est prise en considération pour la fixation de la rente qu'à concurrence de cette somme.

A l'occasion d'une revalorisation générale des traitements dans le secteur public et dans la mesure de cette revalorisation, le Roi peut modifier ce montant.

§ 2.- Als de toestand van het slachtoffer absoluut de geregelde hulp van een derde vereist, kan het aanspraak maken op een bijkomende vergoeding die vastgesteld wordt volgens de noodzaak van deze hulp, berekend op basis van het gewaarborgd maandloon of van het gemiddelde maandelijks minimuminkomen dat gewaarborgd wordt volgens de bezoldigingsregeling die op het slachtoffer toepasselijk is in de dienst waar het aangeworven of in dienst genomen is. Het jaarlijks bedrag van deze bijkomende vergoeding mag niet meer bedragen dan de bovenvermelde vergoeding vermenigvuldigd met 12.

In geval van opname van het slachtoffer ten laste van de verzekeraar in een ziekenhuis of een verplegings- en rustinstelling, wordt de vergoeding voor hulp door een derde, zoals bedoeld in het vorige lid, opgeschort vanaf de 91ste dag van ononderbroken opname.

Onverminderd artikel 19 stelt de Koning de wijze vast waarop de arbeidsongeschiktheid wordt bepaald.» ;

2°) § 2 wordt § 3.

Art. 10

Artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 280 van 30 maart 1984 en bij de wet van 20 december 1995, wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidend als volgt :

«§ 3. Indien de blijvende arbeidsongeschiktheid die in hoofde van het slachtoffer erkend wordt, dusdanig verergert dat het zijn nieuwe betrekking tijdelijk niet meer kan uitoefenen, heeft het tijdens deze afwezigheidsperiode recht op de in artikel 3bis vastgestelde schadeloosstelling.»

Art. 11

In artikel 7, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, wordt het woord «invaliden» vervangen door het woord «slachtoffers».

Art. 12

Artikel 9 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 13 juli 1973 en 20 december 1995, wordt aangevuld met een paragraaf 7 luidend als volgt :

«§ 7. Gerechtelijke vaststelling van afstamming komt voor de toepassing van dit artikel slechts in aanmerking voor zover de procedure tot vaststelling

§ 2.- Si la situation de la victime exige absolument l'aide régulière d'une tierce personne, elle peut prétendre à une rémunération additionnelle fixée en fonction de la nécessité de cette aide, calculée sur base de la rétribution mensuelle garantie ou du revenu minimum mensuel moyen garanti, selon le régime pécuniaire applicable à la victime dans le service où elle est recrutée ou engagée. Le montant annuel de cette indemnité additionnelle ne peut dépasser le montant de la rémunération précitée, multipliée par 12.

En cas d'hospitalisation de la victime à charge de l'assureur dans un établissement hospitalier ou de repos et de soins, l'indemnité pour aide d'une tierce personne, visée à l'alinéa précédent est suspendue à partir du 91ème jour d'hospitalisation ininterrompue.

Sans préjudice de l'article 19, le Roi établit les modalités de détermination de l'incapacité de travail.» ;

2°) le § 2 devient le § 3.

Art. 10

L'article 6 de la même loi, modifié par l'arrêté royal n° 280 du 30 mars 1984 et par la loi du 20 décembre 1995, est complété par un paragraphe 3 rédigé comme suit :

«§ 3. Si l'incapacité de travail permanente reconnue à la victime s'aggrave au point qu'elle ne puisse plus exercer temporairement son nouvel emploi, elle a droit pendant cette période d'absence à l'indemnisation prévue à l'article 3bis».

Art. 11

Dans l'article 7, § 1er, alinéa 2, de la même loi, le mot «invalides» est remplacé par le mot «victimes».

Art. 12

L'article 9 de la même loi, modifié par les lois des 13 juillet 1973 et 20 décembre 1995, est complété par un paragraphe 7 rédigé comme suit :

«§ 7. L'établissement judiciaire de la filiation n'entre en ligne de compte pour l'application du présent article que dans la mesure où la procédure d'établis-

van de afstamming werd ingeleid vóór de datum van het overlijden ten gevolge van een arbeidsongeval, behalve indien het kind verwekt maar nog niet geboren was.»

Artikel 13.

In de artikelen 3, 12, 13, 19 en 25 en in het opschrift van deel A van afdeling II van hoofdstuk II van dezelfde wet, wordt het woord «invaliditeit» vervangen door het woord «arbeidsongeachtheid».

Art. 14.

Artikel 20*quater* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 29 april 1996, wordt artikel 2*ter*.

Art. 15.

In de artikelen 3, 3*ter*, 4, 4*bis*, 5 tot 12, 14, 14*bis*, 15, 18, 20 *quinquies* en 25 van dezelfde wet, worden de woorden «getroffene», «de getroffene» en «de getroffenen» respectievelijk vervangen door «slachtoffer», «het slachtoffer» en «de slachtoffers».

Art. 16.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 3 dat uitwerking heeft met ingang van 14 juli 1995.

Gegeven te Brussel, 2 april 1998.

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

*De Minister van Volksgezondheid
en Pensioenen,*

M. COLLA.

De Minister van Ambtenarenzaken,

A. FLAHAUT.

sement de la filiation a été entamée avant la date du décès consécutif à l'accident du travail, sauf si l'enfant était conçu mais n'était pas encore né».

Article 13.

Dans les articles 3, 12, 13, 19 et 25, et dans l'intitulé de la partie A de la section II du chapitre II de la même loi, le mot «invalidité» est remplacé par les mots «incapacité de travail».

Art. 14.

L'article 20*quater* de la même loi, inséré par la loi du 29 avril 1996, devient l'article 2*ter*.

Art. 15.

Dans le texte néerlandais des articles 3*ter*, 4, 4*bis*, 5 à 12, 14, 14*bis*, 15, 18, 20 *quinquies* et 25 de la même loi, les mots «getroffene», «de getroffene» et «de getroffenen» sont respectivement remplacés par les mots «slachtoffer», «het slachtoffer» et «de slachtoffers».

Art. 16.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*, à l'exception de l'article 3 qui produit ses effets le 14 juillet 1995.

Donné à Bruxelles, le 2 avril 1998.

ALBERT

PAR LE ROI :

*Le Ministre de la Santé publique
et des Pensions,*

M. COLLA.

Le Ministre de la Fonction publique,

A. FLAHAUT.